(6)

ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων,
αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη;
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

3 αὐτόν μ' Olymp., Elias ψυχὴν δ' Ar. αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος Sext.

(7)

κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίῃς τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃς ἔχομεν
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν,
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται. ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

2 μεμφόμενος: μυρόμενος ci. Meineke, alii alia et sim. codd., em. Gaisford 4 ὀδύνῃ ἴσχομεν 7 τ' et δ' codd.

(18)

ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής.

. . . .

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

(22)

'οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει
οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος οὐδ' ἀγαίομαι

θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.'

(25)

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος,
ἡ δέ οἱ κόμη
ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

(53)

ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

(54)

ὡς Πανελλήνων ὀϊζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

(55)

μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

(56)

[illegible]', ὅρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
[illegible], ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
[illegible] [illegible]ῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

[illegible] [illegible], γυρεῦον et sim. codd., em. Xylander

(58)

[illegible] τ' εἰθεῖ' ἅπαντα†· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
[illegible] [illegible]οῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,

[illegible] Trinc. τίθει τὰ πάντα Grotius (θεοῖσι) ῥεῖα πάντα [illegible] τέλεια πάντα Hommel

πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά
καὶ βίου χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

4 κινοῦσ' cod., em. Valckenaer

(60)

οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον·
ἀλλά μοι σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίης πλέως.

1 διαπεπλεγμένον et διαπεπηγμένον codd., em. Hemsterhuys 3 περὶ κνήμας ἰδεῖν: κατὰ κνήμην ἰδεῖν schol. Theocr. ἐπὶ κνήμαισιν δασύς Dio 4 ῥοικός Galen, schol. Theocr. ῥαιβός Dio, Pollux

(64)

οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν οὐδὲ περίφημος θανὼν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
οἱ ζοοί· κάκιστα δ' αἰεὶ τῷ θανόντι γίγνεται.

1 οὐδέ: καὶ codd. 2 ζώου, ζωοῦ codd., em. Porson 3 ζῷοι κάκιστα δέει codd., em. iam in exemplari Grotiano

(65)

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

(66)

ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς μ' ἔρδοντα δέννοις ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

2 δρῶντα codd., με add. Hecker, em. Turyn, Pfeiffer δεινοῖς codd., em. Herzog.

(67a)

θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
†αναδευ†, δυσμενέων δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, †ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν† πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο,
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

2 ἀνάδυ ci. Bücheler ἄνα δέ Liebel ἄνα συ Pfeiffer 3 ἐνδόκοισιν fort. scribend.

(71)

εἰ γὰρ ὣς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νευβούλης θιγεῖν.

(74)

'χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος, ὑγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν. μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ἐὰν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
ἐνάλιον καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ὑλήειν ὄρος
'Αρ]χηνακτίδης
]ητου πάις

4 λυγρὸν codd. ὑγρὸν Valckenaer 5 οὐκ ἄπιστα codd. καὶ πιστὰ Liebel κἄπιστα Doederlein, Pfeiffer 7 μηδεινα codd., em. Valckenaer 9 ἡδὺ ἦν Stob. ὑλήειν Bergk: potius]ειν quam]ηειν pap.

τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
    πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας

(118)

ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

CALLINUS

(1)

μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
    ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας
ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
    ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.
. . . .
    καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
    γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
    Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
    ἔλσας, τὸ πρῶτον μειγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστὶν
    ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ᾖ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
    ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.

4 non indicant lacunam codd.   8 τοτ' cod. unus ποτ' vulgo
15 ἔρχεται codd. ἔργεται Bergk

λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
    θνήσκοντος, ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
    ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

(3)

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

TYRTAEUS

(8)

ἀλλ' — Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ —
    θαρσεῖτ'· οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε μηδὲ φοβεῖσθε,
    ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω
ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
    κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἴστε γὰρ ὡς Ἄρεος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα·
    εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου
καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
    ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
    ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
    τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

6 ὁμῶς om. codd., suppl. Grotius ἴσως Diehl   7 ἀρίδηλα codd. ἀΐδηλα Frobenius, Gesner   9 ἄγεσθε, ἔγευσθε codd. ἐγένεσθε Triclinius

[illegible]
χερσὶ λεόντεον ἐν γάλα θεῖσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον Ἀργειφόντᾳ.

5 ἐπαλαθεισα Athenaeus, corr. Hermann 6 ἀργειοφόνται Athenaeus ἀργιφόντᾳ gramm. anon.

(58)

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – –

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα <παῖς>
παίσδει,
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς, τῶ κυπαιρίσκω.

1 παῖς suppl. Bentley

(59a)

⏑ – ⏑ – | ⏓ – ⏑ – | ⏑ – –

Ἔρως με δηὖτε Κύπριδος Ϝέκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

(89)

– ⋮ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⋮ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ | – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⋮ ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – – ⋮ – ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – | – – ⏑ – | ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – – – ⋮ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

εὕδουσι δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες
πρώονές τε καὶ χαράδραι

1 φάλαγγες cod., em. de Villoison 2 πρώτονέστέ cod., em. Welcker

θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἁλός·
εὕδουσι δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.

3 τε ἑρπετά θ' ὅσα cod.: alii alia

MIMNERMUS

(1)

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,
οἷ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

4 οἱ, εἰ codd. οἷ' Bergk οἷ' Ahrens 6 καλὸν codd. κακὸν Hermann 7 μὲν codd., em. Bergk

(2)

ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη
ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν

1 -άνθεμος, -άνθεος codd. 2 αὐγή codd., em. Schneidewin

οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀίδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τίς ἐστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

(5)

ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

2 ἀργαλέον Stobaeus οὐλόμενον Theognis 3 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται Theognis

(10)

ἠέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἤματα πάντα,
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοίλη Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη

1 ἔλαχεν πόνον codd. πόνον ἔλλαχεν Hermann 6 κοίλη codd., em. Meineke

χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὕδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ.
ἔνθ' ἐπεβήσεθ' ἑῶν ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

9 ἵν' ἀλήθοον, ἵνα οἱ θοὸν codd., em. Meineke 11 ἐπέβη ἑτέρων codd., em. Schneidewin

(13)

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἕρμιον ἂμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅ γ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ' αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γάρ τις κείνου δηίων ἔτ' ἀμεινότερος φὼς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' αὐγῇσιν φέρετ' εἴκελος ἠελίοιο.

6 εὖθ' ὅτ', ἔσθ' ὅτ', ὁππότ' codd. εὖθ' ὅ γ' Schneidewin 7 σεύηθ', σεῦ' ἦθ' codd., em. Schneidewin αἱματόεν ὑσμίνῃ codd., suppl. Gesner 9 δηίων ἔτ' codd. ληῶν ἔτ' Wilamowitz δηίων ἔπ' Bergk 11 ὠκέος codd., εἴκελος Meineke

SOLON

(1)

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·